Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (apelācijas palāta)
2010. gada 15. septembrī

Lieta T-157/09 P

Luigi Marcuccio
pret
Eiropas Komisiju

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Saprātīgs termiņš prasības par zaudējumu atlīdzību iesniegšanai — Nokavējums — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība

Priekšmets Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 18. februāra rīkojumu lietā F-42/08 *Marcuccio*/Komisija (Krājums-CDL, I-A-1-35. un II-A-1-147. lpp.) nolūkā atcelt šo rīkojumu

Nolēmums Apelācijas sūdzību noraidīt. Luidži Markučo [*Luigi Marcuccio*] sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Kopsavilkums

1. Tiesvedība — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības
(Tiesas Statūtu 21. panta pirmā daļa un 53. panta pirmā daļa; Vispārējās tiesas Reglamenta 138. panta 1. punkts)

2. Ierēdņi — Pārsūdzība — Lūgums Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punkta nozīmē — Iesniegšanas termiņš
(EKL 236. pants; Civildienesta noteikumu 90. un 91. pants)

3. Ierēdņi — Pārsūdzība — Termiņi — Iestādei adresēts lūgums atlīdzināt kaitējumu
(EKL 236. pants; Tiesas Statūtu 46. pants; Civildienesta noteikumu 90. pants)

4. Ierēdņi — Pārsūdzība — Termiņi — Iestādei adresēts lūgums atlīdzināt kaitējumu
(Tiesas Statūtu 46. pants; Civildienesta noteikumu 90. pants)

5. Tiesvedība — Termiņi prasību celšanai — Prasības pieteikuma izsniegšana ar ierakstītu pasta sūtījumu
(Civildienesta tiesas Reglamenta 39. panta 1. punkts un 100. panta 3. punkts)

1. Saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas tiesvedībā Vispārējā tiesā ir piemērojama atbilstoši šo pašu Statūtu 53. panta pirmajai daļai, un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktu pieteikumā par lietas ierosināšanu tostarp ir jāietver kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem. Tāpēc tajā ir jābūt paskaidrotam, ar ko ir pamatota prasība, un līdz ar to tikai

abstrakta pamatu nosaukšana neatbilst minēto statūtu un reglamenta prasībām. Turklāt šim izklāstam, kaut vai kopsavilkuma veidā, ir jābūt pietiekami skaidram un precīzam, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa – lemt par prasību, vajadzības gadījumā bez papildu informācijas tās pamatojumam.

Lai prasību vai, precīzāk, prasības pamatu atzītu par pieņemamu, nolūkā nodrošināt tiesisko drošību un pareizu tiesvedību galvenajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem prasība ir pamatota, saskaņotā un saprotamā veidā jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta. Šajā ziņā Vispārējai tiesai nav starp visiem pirmā pamata pamatojumam izvirzītajiem elementiem jāmeklē, vai šos elementus tāpat varētu izmantot, lai pamatotu otro pamatu.

(skat. 27. punktu)

Atsauce:

Vispārējā tiesa, 2010. gada 23. marts, T-16/09 P *Marcuccio*/Komisija, 15. punkts un tajā minētā judikatūra.

2. Starp ierēdni un iestādi, kurā viņš ir vai ir bijis nodarbināts, esošs strīds par zaudējumu atlīdzību – ja tā pamatā ir starp ieinteresēto personu un iestādi pastāvošās darba attiecības – ietilpst EKL 236. panta (kura saturs ir identisks LESD 270. pantam) un Civildienesta noteikumu 90. un 91. panta piemērošanas jomā.

Tas, ka EKL 236. pantā un Civildienesta noteikumu 90. pantā vispār nav noteikts termiņš prasības atlīdzināt zaudējumus iesniegšanai, nenozīmē, ka noteikums šādu prasību iesniegt saprātīgā termiņā ir prettiesisks. Šīs tiesību normas, tostarp attiecībā uz prasību atlīdzināt zaudējumus, ir jāpiemēro, ievērojot tādus Eiropas Savienības vispārējos tiesību principus kā tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi. Gadījumos, kad tiesību normās nav paredzēts attiecīgs regulējums, ar šiem vispārējiem principiem netiek pieļauts, ka iestādes un fiziskās vai juridiskās personas var rīkoties bez jebkāda ierobežojuma laikā, līdz ar to it īpaši riskējot, ka tiks apdraudēta radītās juridiskās situācijas stabilitāte, un ar tiem tiek prasīts ievērot saprātīgu termiņu.

Tāpēc, ja par zaudējumiem, ko kāda Eiropas Savienības iestāde nodarījusi darba attiecībās ar tās darbiniekiem, sūdzas, neievērojot saprātīgu termiņu, šāda situācija ietekmē starp minēto iestādi un tās darbiniekiem esošo juridisko attiecību drošību un Eiropas Savienības budžetam rada izdevumus, kas saistīti ar laika ziņā ļoti sen veiktu rīcību. Tādējādi tiesiskās drošības princips prasa, lai darbinieki savas prasības atlīdzināt zaudējumus iesniegtu saprātīgā termiņā pēc tam, kad Eiropas Savienības iestāde darba attiecībās ar viņiem ir nodarījusi viņiem zaudējumus.

(skat. 40.–43. punktu)

Atsauces:

Vispārējā tiesa, 2004. gada 5. oktobris, T-144/02 *Eagle* u.c./Komisija, Krājums, II-3381. lpp., 62. punkts; 2009. gada 26. jūnijs, T-114/08 P *Marcuccio*/Komisija, Krājums-CDL, I-B-1-53. un II-B-1-313. lpp., 12. punkts un tajā minētā judikatūra; 2010. gada 23. marts, *Marcuccio*/Komisija, minēts iepriekš, 34. punkts un tajā minētā judikatūra

3. Starp ierēdni un iestādi, kurā viņš ir vai ir bijis nodarbināts, esošs strīds par zaudējumu atlīdzību – ja tā pamatā ir starp ieinteresēto personu un iestādi pastāvošās darba attiecības – ietilpst EKL 236. panta, nevis Tiesas Statūtu 46. panta piemērošanas jomā. Līdz ar to šajā pēdējā minētajā tiesību normā paredzētais piecu gadu noilguma termiņš nav kritērijs, lai izvērtētu attiecīgā prasības iesniegšanas termiņa saprātīgumu, bet ir ne vairāk kā atbilstošs salīdzinājuma elements šīs izvērtēšanas procesā, ņemot vērā, ka šī noilguma termiņa mērķis ir prasībās par zaudējumu atlīdzību, kuras celtas pret

Eiropas Savienību, nodrošināt tiesisko drošību. Tāpēc apstāklis, ka lūgums tika iesniegts mazāk nekā piecus gadus pēc tam, kad ieinteresētās personas bija uzzinājušas par situāciju, par kuru tās sūdzas, nav pietiekams, lai uzskatītu, ka minētais lūgums bija iesniegts saprātīgā termiņā.

(skat. 45. punktu)

Atsauce:

Vispārējā tiesa, 2010. gada 23. marts, *Marcuccio*/Komisija, minēts iepriekš, 37. punkts un tajā minētā judikatūra.

4. Prasības par zaudējumu atlīdzību iesniegšanas termiņa noteikšana ir tiesību jautājums. Tā kā piemērojamajā tiesiskajā regulējumā nav paredzēts termiņš lūguma par zaudējumu, kuri radušies darba attiecībās starp ierēdni un iestādi, kurā viņš ir nodarbināts, atlīdzību iesniegšanai, minētais lūgums ir jāiesniedz saprātīgā termiņā, kuru nosaka, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus. Šajā ziņā, lai arī Civildienesta tiesai ir absolūta rīcības brīvība konstatēt un izvērtēt atbilstošos faktus, ja vien tie netiek sagrozīti, tās pēc tam veiktā šo faktu juridiskā kvalificēšana, kas veicama atbilstoši saprātīga termiņa ievērošanas principam, ir pakļauta pārbaudei Vispārējā tiesā.

(skat. 47. punktu)

Atsauce:

Vispārējā tiesa, 2010. gada 23. marts, *Marcuccio*/Komisija, minēts iepriekš, 39. punkts un tajā minētā judikatūra.

5. Ja Civildienesta tiesas kanceleja prasības pieteikumu atbildētājam izsniedz ar ierakstītu pasta sūtījumu, tā izsniegšanas datums, ar kuru sāk skaitīt termiņus, ir datums, kad atbildētājs ir apstiprinājis tam adresētā ierakstītā pasta sūtījuma saņemšanu.

(skat. 69. un 70. punktu)

Atsauce:

Vispārējā tiesa, 2010. gada 23. marts, *Marcuccio*/Komisija, minēts iepriekš, 64. punkts un tajā minētā judikatūra.